

SEVGİLİ AHMET KILIÇBAY HOCAM: BAZI KÜÇÜK ANILAR

Prof.Dr. İsmet MUCUK

İktisat Fakültesi'nde okurken, Kılıçbay hocamız modern iktisat konusundaki derin bilgisi, yeni gelişmeleri yakından izlemesi ve bu doğrultuda İngiltere ve özellikle ABD'deki ünlü üniversitelerle sürekli ilişkileri ile beni çok etkilemişti. Fakülte'yi bitirdikten sonra, 1966 yılında Milli Eğitim Bakanlığı'nın öğretim üyesi yetiştirmek amacıyla yurt dışında doktora öğrenimi için açtığı burs sınavını kazanmış; İngiltere, Fransa, Almanya ve ABD'deki üniversitelerde iktisat doktorası yapma hakkını elde etmiştim. Bakanlık ülke tercihini doktora öğrencisi adaylara bırakıyordu.

Hangi ülkeye gideceğim konusunda karar vermek benim için zor bir seçimdi; ama yakınlığı nedeniyle üç Avrupa ülkesinden birini seçmeye daha eğilimliydim. Bu konuda bana yardımcı olması için kendisiyle yakın diyalog içinde olduğum sevgili hocam Ahmet Kılıçbay'a gittim. (Bu yakınlık şundan kaynaklanıyordu: öğrencilik yıllarımda sabahları İktisat Fakültesi'nde okurken, öğleden sonraları da o zaman İktisat Fakültesi'ne bağlı olan Gazetecilik Enstitüsü'ne – bugünkü İletişim Fakültesi – devam ediyordum. Enstitü, şimdiki Ekonometri Bölümü'nün yerindeydi ve odası aynı koridorda olan Ahmet Kılıçbay hocamız da ders saatleri dışında her zaman oradaydı. Zaten kendisi öğrenci sayısının az olduğu, sınıfların hayli küçük olduğu Enstitü'de de hocamızı; yakın hoca-öğrenci ilişkisi, ders saatleri dışında hocamızın öğrencileri ile samimi sohbetleriyle derinleşiyordu). Tercih yapmakta zorlandığımı söyleyince hocamız adeta beni azarlarcasına, “Bir seçme imkanın varsa Avrupa ülkeleri düşünülür mü? Oralara gitmek ilerde de olabilir; böyle bir fırsat varken ABD'ye git. Esasen bugün İktisat doktorası için, en iyi ülke de orası” dedi. Bu tavsiye ve ABD'de Cornell Üniversitesi'nde çok başarılı bir Yüksek Lisans derecesi almış olup, o zaman asistan hocamız olan sevgili eski dekanımız Prof.Dr. Toker Dereli'nin de o yöndeki tavsiyesi ile ben ABD'yi tercih ederek New York Üniversitesi'ne gittim. Orada Yüksek Lisans ve Doktoramı tamamlayıp Türkiye'ye dönüşümde İşletme Kürsüsü'ne asistan

olarak girdim. Hocalarımın bu tavsiyesi beni ömür boyu etkileyen bir rehberlikti; bu vesileyle belirtiyim ki, her ikisine de çok teşekkür borçluyum.

Hocamız hemen hemen her yaz tatilinde kısa süreli de olsa ABD'ye gider; bugünkü olanakların olmadığı 1970'ler ve 1980'lerde oradaki üniversitelerle temas kurarak yeni gelişmeleri yerinde izlerdi. Bu gezilerden birçok yeni kitabı da almış olarak dönerdi. Gezi izlenimlerini dinlemek için kendisini ziyaret edip, çok hoşsohbet olan hocanın anlattıklarını keyifle dinler; aldığı yeni kitapları görürdüm. Kendisine, "Hocam siz tüm tasarruflarınızı bu gezi ve kitaplar için yapıyorsunuz galiba" diye takılırdım.

Ahmet Kılıçbay hocamızın kürsü başkanı merhum hocamız Prof.Dr. Sabri Ülgener'di. Hoca 1970'lerde genç profesörlerimizdendi; kendisinin kürsüde hayli aktif ve etkili olduğunu gözlemlemiştim. Asistanları arasında, bugün herbiri değerli bir bilim adamı olan Prof.Dr. Ahmet Gökçen, Prof.Dr. Ahmet Yörük, Prof.Dr. Ahmet Güner Sayar vardı. Bir gün yine Gazetecilik Enstitüsü'ndeki – ki orada bir ara Müdür Yardımcısı olarak da görev yapmıştı – odasında ziyaret edip, o düzeyli, öğretici sohbetlerinden yararlanırken kendisine takılarak, "Hocam kürsünüzde sizinle birlikte 4 Ahmet var; siz bu kürsüye sadece adı Ahmet olanları mı alıyorsunuz" dedim. Hoca bir şey söylemedi ve sadece gülümsemekle yetindi. Bu sadece bir espiriydi; ama hep, "acaba hocam alındı da, her zamanki incelik ve nezaketi nedeniyle mi bir şey demedi" diye düşünmüş; "acaba onu incitici bir şaka mı yaptım" diye üzülmüşümdür.

İnanılmaz derecede disiplinli, çalışkan ve çok eser veren; zerafeti ve kibarlığı ile de örnek alınacak bir bilim adamı olan sevgili hocam Prof.Dr. Ahmet Kılıçbay'a ve eşi Necla hocahanıma sağlıklı ve uzun bir ömür diliyorum.